

Розділ (19)
- Покинуті Коридори -

By the way, I'm sure that you
in the end will see that
the situation is not so simple
as it seems at first glance.
I'm sure.

Звук, з яким важко розчинилися двері Покинутих Коридорів, із гуркотом відлунив у великій порожній залі. Затхле повітря смерділо гаром.

— Уже багато років сюди ніхто й ногою не ступав, — промовила Марук, зупинившись на порозі. — З того часу, як тут сталася пожежа...

Огорнуті загрозливою тишею, Рік з Джейсоном обережно зробили кілька кроків уперед. Крім гару, відчувався важкий, задушливий сморід руйнування, запах мертвих та забутих речей. Чорні плями на стінах і стелі нагадували довгі скривлені руки якогось велетня. Статуї, що були прикрасою залу, перетворилися на страшні, спотворені тіні, а їхні колись гордовиті й зверхні тваринні обличчя тепер дивилися сумно і безпорадно. Навіть велике вікно з видом на внутрішній двір Дому Життя, здавалося, не давало жодної користі — повітря тут застигло, не маючи змоги вийти назовні.

Рік розгорнув «Словник забутих мов», а Джейсон тим часом запалив каганець і почав оглядати найближчий коридор із рядами чорних ніш по обидва боки.

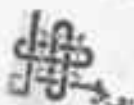
— Таке враження, ніби ми потрапили до підземного цвинтаря або до катакомб, — сказав Джейсон, відганяючи думки, навіяні десятками прочитаних ним коміксів, в яких з таких чорних дірок зазвичай тягнулися довгі покручені руки скелетів.

Марук і досі стояла на порозі, не наважуючись увійти.

Est d'altre estacions en terra, però la granitat
y sempre dia capó estacionat granitat.

Madia Kabaner i Anupriya

Angus Kabaner

Lawson Kabaner

Pat Kabaner

Arthur Kabaner

